

ಅಂಗೇಯಲ್ಲಿ ಅರಮನೆ

ಜಾಣ ಪತೆ

ನಾನು ನನ್ನ ಪತಿ ಸಿನಿಮಾ ನೋಡಿಕೊಂಡು
ಸೂಕ್ತರೋನಲ್ಲಿ ಮನಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದೇವು.

ಮಾರ್ಗೆ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ, ತಾಜಾ ಹೇರಲೆ
ಹಣ್ಣು ಕಂಡುವು. ನಾನು ಕೊಡಲೇ ಸೂಕ್ತರೋ
ಇಳಿದು ಹಣ್ಣು ಕೊಳ್ಳಲು ನಿಂತೆ. ಅವರು ರಸ್ತೆ
ಬದಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಸೂಕ್ತರೋ ನಿಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡು
ನಿಂತಿದ್ದರು. ಚೌಕಾಸಿ ಮಾಡುತ್ತೇ ತುನು

ಸಮಯವಾಯಿಲು. ತಡವಾದ್ದರಿಂದ ಅವರೇ ಸೂಕ್ತರೋ ಇಳಿದು ಹಣ್ಣಿನವೆಂಬ ಬಳಿ ಬಂದರು.

ಅವ್ಯಾಪ್ತಿ ನನ್ನ ಹಾಗೂ ಹಣ್ಣು ಮಾರುವವಳಿ ನಡುವೆ ವಾಗ್ಣಿದ ನಡೆದೇ ಇತ್ತು. 'ಬಿವತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗೆ ಎರಡು ಹಣ್ಣು' ಎಂದು ಅವಳಿಂದರೆ, 'ಮೂರು ಹಣ್ಣು ಕೊಡು' ಎಂದು ನಾನು. ಕೊನೆಗೂ ಅವಳಿ ನೋತು ಜೀಲಕ್ಕೆ ಮೂರು ಹಣ್ಣು ಹಾಕುವದಕ್ಕೂ ಪತಿ ಮಧ್ಯೆ ವ್ಯವೇಳಿನವುದಕ್ಕೂ ಸರಿ ಹೋಯಿ. 'ಅಯ್ಯಿ ಮೂರು ಹಣ್ಣು ಯಾಕಮ್ಮೆ, ನಾವಿರೋದು ಇಬ್ಬರೇ, ಎರಡು ಹಣ್ಣು ಕೊಡು ಸಾಕು' ಎಂದವರೇ ಜೀಲದಿಂದ ಒಂದು ಹಣ್ಣಿನ್ನು ಎತ್ತಿ ಅವಳಿ ಬುಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಕಿ ಇವತ್ತು ರೂಪಾಯಿಯನ್ನು ಅವಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಅವ್ಯಾಪ್ತಿ ಹೊತ್ತು ನನ್ನ ಚೌಕಾಸಿಯ ಶ್ರಮ ವ್ಯಾಧವಾಗಿ ನಾನು ಮುಖ ಉದಿಸಿಕೊಂಡು ಮನಗೆ ಬಂದೆ!

ಸುವರ್ಚಿ ಮರ

ಅದೆಲು-ಬದಲು

ನನ್ನ ತಾಯಿ ಮನೆಯಿಂದ ಆಚೆ ಹೋಗುವಾಗ ನನ್ನ ಕೈಗೆ 200 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟು, 'ಮಾಲಾ ಬಂದರೆ ಇದನ್ನು ಕೊಡು' ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಳು. ನಂತರ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ಬಳಿಕೆ ಎದುರು ಮನೆಯೆ ಪ್ರಕಟ ಮುಡುಗಿ ಮಾಲಾ ಬಂದು ತನ್ನ ಹುಟ್ಟುಪಟ್ಟಿದ ಸಿಹಿ ಕೊಟ್ಟಿಬ್ಬಳು. ಅವಳಿಗೆ 'ಹ್ಯಾಪಿ ಬರ್ಲೋಡೇ' ಹೇಳಿ 200 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟೆ. ಅವಳು 'ಧ್ಯಾಕ್ಸ್' ಹೇಳಿ ಹೋದಳು. ನಂತರ ನಮ್ಮು ಅಮ್ಮೆ ಬಂದಳು. ಅವಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಇಸ್ತೀ ಅಂಗಡಿಯ ಮಾಲಾ ಕೊಡ ಬಂದಳು. 'ಅಮ್ಮೇರೇ, ಅಡ್ಡಾನ್ನೆ ಬೇಕಿತ್ತೆ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದಳು...' ಎಂದಳು. ಆಗ ಅಮ್ಮೆ, 'ಶಾಂತಿ, ಮಾಲಾ ಬಂದೆ ಕೊಡು ಅಂತ ದುಡ್ಡ ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದಲ್ಲ, ತಾ ಇಲ್ಲ' ಎಂದಳು. ನಾನು ತಬ್ಬಿಬಾಬ್ದಿ. ವಕ್ಕದ ಮನೆಯ ಮಾಲಾಳಿಗೆ ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಹೇಳಿದೆ.

ಅಮ್ಮೆ ಬೇದಳು. ನನಗೇನು ಗೊತ್ತು ಇಬ್ಬರೂ ಮಾಲಾಗಳ ಒಂದೇ ದಿನ ಬರುತ್ತಾರೆ ಅಂತ... ಇನ್ನೇಲೇ ಈ ಮಾಲಾಳನ್ನು 'ಇಸ್ತಿ ಮಾಲಾ' ಅಂತ ಕರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಮ್ಮನ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಸಿದೆ.

ಉಪಾ ಪ್ರಸಾದ್

